

Ønsker og Kræv, der er kommet til Orde ved de tidligere Behandlinger, kan det dog ikke helt skjules, at der indenfor Sparekassekredse næres nogen Frygt for, at disse Lovforslags Vedtagelse vil have til Følge, at Landets Sparemidler mere og mere gaar over til Bankerne, saaledes at Sparekassernes Indlaan derved kommer til at synke. Og en modsvarende Ængstelse er der indenfor Bankkredse for, at naar Sparekasserne faar mere Dispositionsfrihed, vil de maaske trænge ind paa Bankernes Omraade. Men da Udvalget er af den Anskuelse, at saaledes som Forslagene nu foreligger, gøres der Ret og Skel til begge Sider, kan Udvalget indstille begge disse Lovforslag til Vedtagelse med de Ændringer, hvormed der er stillet Forslag af hele Udvalget, og som er tiltraadte af Ministeren. Med disse faa indledende Bemærkninger skal jeg, idet jeg i øvrigt henviser til Betænkningen, gaa over til at omtale de enkelte Ændringsforslag.

Til Sparekasselovforslaget er der kun stillet eet Ændringsforslag, nemlig om en anden Affattelse af § 1, 2det Stykke, og det lyder saaledes: „Sparekasser maa ikke drive Bankforretning. Dog er det en Sparekasse tilladt fremdeles at fortsætte saadant Vekseldiskontering, som den maatte have drevet før den 1. April 1919. Ligeledes kan Sparekasser modtage Værdier til Opbevaring samt udleje Bokser.“ Det nye i denne Affattelse er, at det er tilladt Sparekasser, der har drevet Vekseldiskontering før 1. April 1919, at fortsætte dermed. Der er nemlig enkelte Sparekasser, der har drevet en saadan Forretning, og Udvalget har ment, at det ikke var rigtigt at fratage disse Sparekasser den Ret, de tidligere har haft, endskønt Udvalget i øvrigt erkender, at det er en Art Bankforretning. Men her er jo ikke Tale om at udvide Omraadet; her er kun Tale om, at de Sparekasser, som tidligere har ført disse Forretninger, maa fortsætte dermed.

Til Banklovforslaget er der af Udvalget stillet 5 Ændringsforslag. Af disse 5 er de 3 reelle uden dog at være meget indgribende, og de 2 er rent formelle. Det første Ændringsforslag er stillet til § 12. Det foreslaas, at der i 2det Stykke, 2den Linie, efter „Bankens“ indføjes: „Maanedsbalancer og“. Ændringen er foreslaaet, for at det ogsaa af Bankernes Maanedsbalance tydeligt kan ses, hvor stor Del af egne Aktier eller Andele Bankerne har erhvervet eller belaaet. Udvalget har

ment, det var rigtigt, at dette fremgik klart ogsaa af Maanedsbalancerne.

Dernæst er der til § 12 foreslaaet en ny Affattelse af 3die Stykke for at forhindre, at en Bank uden Bankinspektørens Tilladelse erhverver eller belaaer mere end 30 pCt. af en anden Banks eller Sparekasses Aktier eller Andele, thi det var jo en Form, hvorunder en Bank kunde opluge et andet Pengeinstitut, det var ikke en direkte Overtagelse, men det var en Form for at blive Herre over et andet Pengeinstitut, som Udvalget ikke mener bør være tilladt.

Ændringsforslaget til § 13, 3die Stykke, er stillet for at bringe mere Overensstemmelse til Veje mellem Banklovens og Sparekasselovens Affattelse paa dette Punkt og for at forhindre, at Bankerne ved en høj Pris for de ikke-noterede Værdipapirer pynter paa deres Aarsregnskab; dette vilde nemlig være muligt, hvis de havde Lov til at opføre disse unoterede Værdipapirer til en højere Pris.

De to sidste Ændringsforslag, Ændringsforslagene til § 15, er, som jeg allerede har nævnt, formelle. Efter Vedtagelsen ved tredje Behandling i Landstinget er der indløbet en Trykfejl, hvorved „fjerdingaarlige Statusopgørelser“ er ombyttet med „maanedlige Balancer“. Ordenene staar der, men de staar paa et forkert Sted, og det gør naturligvis en Forskel. Det er denne Ombytning, hvorved de indføjes paa det rette Sted, der her foreslaas.

Med disse faa Bemærkninger kan jeg paa hele Udvalgets Vegne anbefale de af Udvalget stillede Ændringsforslag, som alle er tiltraadte af Handelsministeren.

Jørgen Jensen: Ved disse Lovforslags første Behandling udtalte jeg nogen Bekymring med Hensyn til de Vilkaar, hvorunder Sparekasserne vilde komme til at konkurrere med Bankerne om Landets Sparemidler, og da det er almindelig bekendt, at der for dem, der skal laane Penge i Bankerne, bliver Tale om en Renteydelse, der ligger noget højere, end naar de faar Pengene i Sparekasserne, mener jeg, at Samfundet ikke kan være ligegyldigt overfor, hvorledes dette Forhold fremdeles udvikler sig.

Som det fremgik af den ærede Ordførers (Henningsen) Udtalelser, og som det ogsaa fremgaar af Betænkningen, maa jeg anerkende, at mine Ønsker om Opretholdelsen af taalelige og rimelige Ar-